

Περραιβοῦ
 Χοτ. Σουγ. 1, 17

2

Σουγ.

18. αἰ.

“ εὐρίσκειτο καὶ πολλοὶ χοῖροι εἴχριοι, οἱ ὅποιοι
 οἱ κατὰ τὸ φυσικὸν τοῦ ἔκτακτου ποιήματος
 εἰς τὴν γῆν καὶ τὴν προβοσκίδα τοῦ, ἔχουν
 μονοσκεπὰ τοῦ. Ἡ γῆ οὕτω νόμισεν καὶ
 συνεκράτῃ ἐκαστοῦσαν εἰς αὐτὰ τὰ ποιήματα
 τερὸν ὅσον τὸ καλοκαίρι. Οἱ ῥυθμίζοντες βοσκοί
 ὄντες βεβαρυνμένοι ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν
 Τούρκων ἐπὶ χωρίον γενομένη καὶ ἐκ τῆς δι-
 κροῦ Γαροδίου, συμβουλεύθησαν καὶ παταφύζον

